

Православний Голос Люблінна

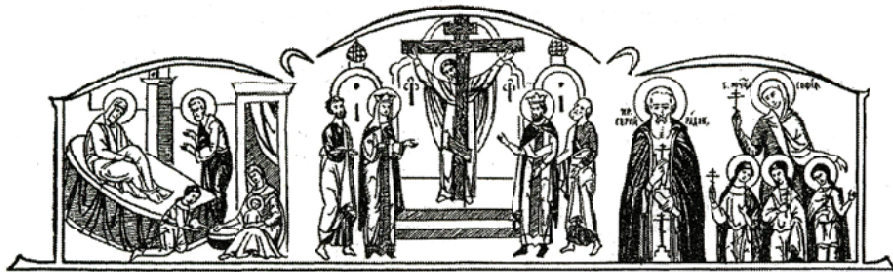
Бюлетень Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні
- української православної громади Люблінна

Люблін

№ 9 (84)

Вересень 2009 р.Б.

www.ukrorth.lublin.harazd.net

**Православна Парафія свт. Петра (Могили) в Люблині
для української православної громади**

належить до Люблинського благочиння Люблинсько-Холмської єпархії
Автокефальної Православної Церкви в Польщі

Настоятель парафії: **о. прот. Мирослав Вишневський**
Священики-емерити: о. митр. прот. Володимир Ходак та о. Миколай Банковський
Диригент парафіяльного хору: **чтець Олексій Куций**
Церковний староста: **Григорій Купріянович**

Парафіяльний храм:

церква Воздвиження Чесного Хреста Господнього,
що міститься у Православному Домі Соціальної Допомоги
Люблинсько-Холмської єпархії в Люблині (ul. Dolińskiego 1).

Поштова адреса:

Parafia Prawosławna pw. św. Metropolity Piotra (Mohyły) w Lublinie
ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin

E-mail: ukrorth-lublin@cerkiew.pl; Інтернет: <http://www.ukrorth.lublin.harazd.net>

Банківський рахунок парафії:
08 1050 1953 1000 0090 6360 8732 (Ing Bank Śląski O/Lublin)

Хроніка нашого буття (80)

- У суботу 1 серпня Вечірню у парафіяльній церкві православної парафії свт. Петра (Могили) в Люблині служив, уперше після повернення з канікул, настоятель парафії о. прот. Мирослав Вишневський. Наступного дня, в день свята св. пророка Божого Іллі та препмч. Афанасія Берестейського, недільну Божественну Літургію служив він же з о. митр. прот. Володимиром Ходаком.

- 8 серпня суботню Вечірню також служив о. настоятель. У неділю 9 серпня Літургію служили о. о. Володимир та Мирослав.

- Суботню Вечірню 15 серпня совершав у нашому храмі о. Мирослав, а Божественну Літургію наступного дня також о. В. Ходак та о. Миколай Банковський.

- 18-19 серпня відзначали у нашій парафії свято Преображення Господа Бога і Спаса нашого на Горі Фавор. У канун свята Велику Вечірню служив о. настоятель, а на литію вийшли усі священики

нашої парафії. У сам день празника святкову Божественну Літургію служили також усі священики. На завершення богослужінь традиційно відбулося посвячення плодів.

- 22 серпня суботню Вечірню совершав о. Мирослав. Божественну Літургію в неділю 23 серпня служили о. о. Мирослав та Миколай. Після Літургії, за традицією, започаткованою минулого року, відслужено Молебень за Україну. Цього дня на богослужіння у храмі нашої парафії, крім парафіян, прибули також працівники Генерального консульства України в Люблині з Генконсулом Олегом Горбенком. (Більше про цю подію – поруч.)

- У четвер 27 серпня в нашому храмі відслужено Велику Вечірню в канун свята Успіння Пресвятої Богородиці, яку совершав о. настоятель, на святочну литію вийшли усі священики парафії. В сам день свята, п'ятницю 28 серпня, урочисту Літургію

Продовження на стор. 4.

Прибирання храму

Інформуємо, що прибирання Хресто-Воздвиженської церкви перед храмовим святом відбудеться у **четвер 24 вересня 2009 р.**, початок о **16-ій** годині.

Запрошуємо всіх, хто хоче допомогти підготувати наш храм до свята.

Парафіяльна рада

Престольне свято нашого парафіяльного храму Воздвиження Чесного Хреста Господнього

26-27 вересня 2009 р.,
у день Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього,
відзначатимемо престольне свято нашого парафіяльного храму
- Хресто-Воздвиженської церкви.

26 вересня (субота)
18⁰⁰ Всенічне Бдіння з виносом Хреста

27 вересня (неділя)
9⁰⁰ Божественна Літургія
Молебень

Люблинські відзначення 18-річчя незалежності України

Наприкінці серпня в Любліні традиційно відбуваються урочистості з нагоди Дня Незалежності України. Цього року відзначали ми вже 18-у річницю «створення самостійної української держави – УКРАЇНИ», як писалося в Акті проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 р. Люблинські відзначення національного свята складаються з різних елементів, а в їх проведення включаються традиційно православна парафія свт. Петра (Могили) в Любліні та Українське Товариство.

Цьогорічні відзначення Дня Незалежності почалися православною молитвою в неділю 23 серпня 2009 р., коли відзначається в Україні День прапора. За ініціативою православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні та Українського Товариства, як і минулого року, після недільної Літургії в парафіяльному храмі був відслужений Молебень за Україну. Богослужіння очолив настоятель парафії о. прот. Мирослав Вишневський. У молитві дякували Богові за вільну Батьківщину та просили про Боже благословення для України. За особливим

покровительством звертали до святих землі Української: св. апостола Андрія, св. рівноапостольного князя Володимира, покровителя парафії – свт. Петра (Могили), преп. Іова Почаївського та свв. Мучеників землі Холмської і Підляської. Богослужіння закінчилося церковним гімном «Боже Великий Єдиний, нам Україну храни» у виконанні парафіяльного хору під диригуванням чтеця Олексія Куцого. Зі словом до присутніх звернувся настоятель парафії.

На Літургії та молебні зібралася в храмі українська православна громада міста.

Прибув також Генеральний консул Олег Горбенко та працівники Генерального консульства України в Любліні з родинами. Багато з них саме починає працю в люблінському представництві української держави. Більшість працівників консульства цього дня вперше була в православному храмі в Любліні.

Наступного дня, у сам день національного свята – 24 серпня, за ініціативою Генерального консульства на православному кладовищі при вул. Липовій у Любліні відбулася урочистість покладення вінків біля пам'ятника воїнам армії УНР. На урочистість прибули делегації Генерального консульства України в Любліні, Почесного консульства України в Холмі, Європейського колеґіуму польських і українських університетів у Любліні та Українського Товариства. Урочистість вів голова Українського Товариства д-р Григорій Купріянович. Біля пам'ятника воїнам армії УНР

покладено вінки від названих установ.

Останнім акцентом люблінських відзначень Дня Незалежності України став дипломатичний прийом, проведений Генеральним консулом України в Любліні. Фуршет відбувся 27 серпня увечері в новому будинку Генерального консульства України в Любліні, що розташований при центральній площі міста на вул. 3-го Травня. В фуршеті, поруч представників місцевих властей, взяли також участь православний архієпископ Люблінський і Холмський Амель, настоятель православної парафії свт. Петра (Могили) о. прот. М. Вишневський та голова Українського Товариства Г. Купріянович.

День Незалежності України випадає у літній період, коли Люблін стає пустішим. В місті залишається тоді також небагато членів нашої громади. Проте вдається достойно відзначити в Любліні національне свято України.

І. Л.

Хроніка нашого буття (80)

Продовження зі стор. 2.

служили о. о. Мирослав та Миколай. На завершення служби освячено принесені парафіянами квіти. Цього дня до нашого храму прибула група православних грузинів, котрі перебувають в осередку для біженців поблизу Люблина.

- 29 серпня суботню Вечірню служив о. Мирослав, він же – спільно з о. Миколаєм – служив недільну Божественну Літургію наступного дня, 30 серпня. Після Літургії був відслужений Молебень на початок 2009/2010 навчального року.

Хронікар

Самообложення – добровільний податок на церкву

Успішне функціонування парафії залежить від заангажування всіх парафіян. Саме з наших пожертв фінансується діяльність парафії. Бюджет парафії складається з пожертв на тарілку, прибутку з продажу свічок і видань, індивідуальних пожертв та самообложення – добровільного податку на церкву.

В нашій парафії **самообложення** встановлено на суму **10 зл. місячно від сім'ї**. Звичайно, самообложення є добровільним податком і кожен сам вирішить, чи може таку суму вплачувати щомісячно на функціонування нашої парафії. Самообложення просимо вплачувати о. настоятелю, скарбнику або іншим членам Парафіяльної ради.

Віднедавна самообложення можна вплачувати на банківський рахунок парафії: **08 1050 1953 1000 0090 6360 8732** (Ing Bank Śląski O/Lublin). На цей рахунок можна вплачувати також інші пожертви на діяльність парафії.

Настоятель і Парафіяльна рада
Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні

У нашій єпархії

Березно біля Холма: в честь св. Володимира Великого

Небагато зараз на Холмщині сіл, де жива українська православна традиція. Лихоліття останніх століть спричинилися до усунення з життя цього регіону українського елементу. Одним із нечисленних острівців на Холмщині, де ще жива українська традиція, є село Березно поблизу Холма. 25 липня цього року відбулися там щорічні урочистості з нагоди престольного свята місцевої церкви в честь св. рівноапостольного князя Володимира Великого, поєднані з відзначенням ювілею 5-річчя посвячення храму. Святочні богослужіння очолив Високопреосвященніший архієпископ Люблинський і Холмський Авель. Як і в минулі роки, церковне свято супроводжував культурний захід біля вогнища з концертом української музики.

У цей суботній день на розташоване за селом православне кладовище, де знаходиться церква св. кн. Володимира Великого, з'їхалися не лише теперішні мешканці Березна, але також колишні жителі цього села, які прибули сюди з Ольштинського, Києва, Луцька. На свято прибули також вірні з Холма, Люблина, а також кількадесятиособова група з Волинського товариства «Холмщина» в Луцьку. Маленька церковця не вмщала усіх присутніх, відтак більшість людей стояла перед храмом. Прибули також офіційні гості: Почесний консул України в Холмі Станіслав Адам'як, представник Волинської облдержадміністрації Олександр Кравчук, холмський староста Казімеж Стоцький, війт гміни Дорогуськ Войцех Сава.

У дверях храму вітав владика о. митрофорний протоієрей Іван Лукашук, настоятель Холмської парафії, філією якої є церква в Березні. Спільно з владикою Авелем святочне богослужіння служили священни-

ки з навколишніх парафій – з Володави, Голешева, Бончі, Славатич, Угруська, а також о. диякон Вадим Штембурський з Холма. Співав хор під диригуванням Івана Подолька.

У виголошеній українською мовою проповіді архієпископ Авель підкреслив, що «коли збираємося в цій святині святого рівноапостольного князя Володимира в суботній день, ушановуємо літургійно цю велику пам'ять апостола нашого народу, котрий просвітив киян християнством». Нагадав також, що саме «завдяки цій апостольській діяльності св. рівноапостольного князя Володимира,

а також св. рівноапостольної Київської княгині Ольги ми сьогодні є в лоні нашої Матері – св. Православної Церкви Христової». Владика висловив радість, що «починаючи з минулого року, коли Україна святкувала 1020-у річницю хрещення свого народу, день пам'яті св. Просвітителя Київської Русі став державним святом». Архієпископ наголосив, що «для нас сьогодні потрібно

Храмове свято в Березні та вогнище з концертом української музики – це важливий елемент церковного і національного життя Холмщини.

бути новими апостолами, новими просвітителями нашої землі, нашої Батьківщини, наших братів, наших сусідів і нашого суспільства».

Учасники богослужіння могли подивитися цікаву фотовиставку про минуле села, виготовлену спеціально з нагоди свята. Після молитви всіх богомольців запрошено на почастанок.

Друга частина урочистостей відбулася увечері біля вогнища в Центрі екологічної освіти Комплексу ландшафтних заповідників Полісся в Березні. Концерт української музики організувала філія Холмської православної парафії в Березні та Українське Товариство. Ця подія була можлива завдяки заангажуванню місцевого бізнесмена і лідера українського православного життя в Березні Владислава Ковальського та Холмського декана о. митр. прот. Івана Лукашука. Цього-річне вогнище було продовженням подіб-

них заходів з минулих років. Цього разу на концерті виступали два ансамблі: хор Волинського товариства «Холмщина» «Дзвони Холмщини» та фольковий ансамбль українських студентів Люблина «Хвиля». Концерт української музики відбувся завдяки фінансовій підтримці Міністра внутрішніх справ і адміністрації РП. На завершення вечору відбулася презентація фільму «Прогулянка Березном» („Przechadzka po Brzeźnie”, реж. Анджей Русін, сценарій: Рената Гурська, Ян Чеховіч), що розповідає про минуле цього села, показуючи також його український і православний контекст.

Храмове свято в Березні та вогнище з концертом української музики – це важливий елемент церковного і національного життя Холмщини. Показує воно, що навіть у складних обставинах, нечисленним гуртом можливо відродити рідну традицію, будувати майбутнє. Г.К.

Голя: свято і ярмарок

У неділю 26 липня 2009 року в селі Голя на Володавщині відбулися урочистості з нагоди свята покровителя місцевої церкви – преп. Антонія Печерського. Вже від тринадцяти років свято супроводжується фольклористичним заходом «Голянський ярмарок».

Щороку в православних богослужіннях із нагоди свята та в Ярмарку бере участь кілька тисяч осіб, серед них вірні наколишніх парафій, а також давні мешканці Голі, які зараз живуть за десятки чи сотні кілометрів від рідного села. Часто примушені вони вули залишити Голю внаслідок депортацій до Радянського Союзу або в рамках акції «Вісла». До Голі численно прибувають тоді також туристи, як із регіону, так і з усієї Польщі, які хочуть провести тут свої відпуски.

Божеественну Літургію в церкві преп. Антонія Печерського очолював Високопреосвященніший Амель, православний архієпископ Люблинський і Холмський. У літургічних урочистостях брало участь також духовенство з найближчих парафій – із Хворостити, Володави, Білої Підляської, Люблина, Угруська, Яблочина. Богослужіння завершено святковим хресним ходом з іконою преп. Антонія Печерського.

Вже після завершення церковних відзначень свята, в розташованому неподалік скансені матеріальної культури Холмщини і Підляшшя в Голі розпочалися концерти фольклористичних колективів які відбувалися в рамках XIII «Голянського ярмарку – Голя 2009». Організатором заходу є Товариство любителів матеріальної культури Холмщини і Підляшшя в Голі, котрого діяльністю керують Аліна і Гадей Карабовичі. На сцені, окрім почесного гостя Ярмарку – ансамблю «Любава» з України, виступало багато колективів з Холмщини і Південного Підляшшя, які щорічно беруть участь у голеньких святкуваннях. Цього року вперше виступив у Голі фольковий ансамбль українських студентів Люблина «Хвиля». Паралельно у скансені відбувався продаж народноно мистецтва, яке презентували біля вісімдесятьох творців із цілої Польщі.

Л. Чижевський

В дорозі на Святу Гору...

Знаменитим часом для рефлексії над своїм життям та місцем Бога в ньому може бути проща. Це спільна мандрівка, повна молитви та роздумів. Важливим для православних є також те, що метою прощі є святе місце. Щорічні прощі на Святу Гору Грабарку є ідеальною нагодою для цього всього.

Свята Гора Грабарка є місцем особливим, благодатним, намоленим. Від багатьох століть люди прибувають сюди просити Христа Спасителя зцілення від недуг. Всі очікують тут Його допомоги та просять про всі блага. Днем, коли на Святій Горі збирається найбільше прочан, є свято Преображення Господнього, як кажуть у народі – Спаса.

Так, як наші предки кілька століть тому, і ми сьогодні спішимо на святу Гору, щоб там прославляти Бога. Колись вірні прибували на свято індивідуально, від майже чверті століття відбуваються організовані прощі на свято Спаса, які нараховували навіть кілька тисяч людей. З нашої єпархії також іде проща на Святу Гору, цього року відбулася вже сімнадцята.

Зібралися ми у **Яблочинському монастирі** 13 серпня вранці. В соборі преподобного Онуфрія Великого відслужена була Літургія. Згодом молилися за молебнем, який очолював наш архипастир – архієпископ Авель, з благословення якого відбулася проща. Після служби наша проща вийшла з Яблочина в напрямку Кодня.

Йшли ми колоною. Співали церковні пісні і тропарі, служили акафісти. Хлопці на зміну несли наш спільний, великий хрест. Малі дівчатка – ікону свв. Мучеників Холмських і Підляських. Деякі з нас несли

свої власні, менші хрести.

Було нас сто осіб, різного віку – від малих дітей по прочан майже сімдесятирічних. Нашим духівником був о. Мартин Госьцік з Білої Підляської. Організатором прощі було Братство Православної Молоді Люблинсько-Холмської єпархії. Її координатором став голова єпархіяльного Братства Ярослав Щур. День починали завжди Літургією, а закінчували Вечірнею або вечірніми молитвами.

Свята Гора Грабарка є місцем особливим, благодатним, намоленим. Від багатьох століть люди прибувають сюди просити Христа Спасителя зцілення від недуг.

Першого дня йшли з Яблочина через **Кодень** та **Заболоття**, де дуже добре нас приймали місцеві парафіяни. Перший нічліг мали у **Костомологах**, де також знаходиться православний монастир. Після прибуття сюди молилися ми за Вечірнею, а пізніше по вечері

розійшлися на заслужений відпочинок.

Наступного дня, у п'ятницю вранці, о. Мартин відслужив Літургію, а намісник монастиря – отець ігумен Амвросій – сповідав прочан. Наша траса вела через **Добратичі**, де нас гарно гостили. По дорозі приєднувалися до нас нові прочани. Цього разу ночували ми в **Кобилянах**.

Третього дня нашою метою був **Янів Підляський**. Це був найдовший відтинок нашої прощі. Пополудні теплим обідом приймали нас у **Ольшині**. Нічліг мали ми у Янові, хоч там немає православних. З цього приводу вечерю їли ми у школі, а ночу-

вали в школі або у місцевих католиків.

У Янові немає церкви, тому четвертого дня – в неділю 16 серпня – на Літургію пішли ми до **Старого Павлова**. Стоїть там церква, яка не є православною, але могли ми там помолитися. Цікавим моментом цього дня була переправа паромом через Буг. Обід, підготований родиною Щурів, з'їли у **Немирові**, а ввечері дійшли до **Мельника**.

Останній етап прощі, який пройшли 17 серпня, був найкоротшим. З самого ранку служилася Літургія в мельницькій церкві. Тривала вона дуже довго, оскільки майже всі прочани приступали цього дня до таїнств Покаяння та Причастя. Після служ-

би вийшли ми у дорогу. Чим ближче підходили до нашої мети – Святої Гори, тим краще відчувався цей винятковий настрій, дедалі голосніше звучали церковні пісні. На **Грабарку** всі увійшли із тропарем на устах.

Втома в одну мить відійшла, всі були щасливі і дякували Богові, що нам вдалося дійти. Три рази обійшли церкву Преображення Господнього на колінах. Врешті увійшли до середини храму, щоб відслужити акафіст до Пресвятої Богородиці перед Її Іверською іконою. Пізніше поставили і посвятили хрести, які несли всю прощу.

Після молитви всі пішли по свої речі і розставили намети. Кожен дуже охоче

вмивався у чудотворному потічку. Після спільної вечері усі поспішили на Всенічну і акафіст перед Іверською іконою Пресвятої Богородиці.

Наступний день провели на Грабарці, де цього дня було свято Іверської ікони Пресвятої Богородиці. Зранку всі поспішили на Літургію, після яких наша проща зібралася на спільному сніданку. Тоді попрощали ми дотеперішнього голову єпархіального Братства Ярка Щура, який незабаром почне навчання в Духовній Семінарії у Варшаві.

Увечері цього дня почалися святочні богослужіння з нагоди свята Преображення Господнього. Всенічне Бдіння очолили два первоієрархи автокефальних Церков:

архієпископ Нової Юстиніяни і всього Кипру Хризостом II та наш митрополит Сава. Служив також наш владика – архієпископ Авель. В цей час приїхали до мене батьки з сестричкою, з якими спільно відзначали ми свято Спаса. Велике враження

зробила на мені кількість людей, які прибули на свято на Святу Гору Грабарку і під час чотирьох Літургій так численно приступали до Чаші Господньої.

Моя перша проща на Грабарку була для мене новим досвідом. Був це час витишення, постійної молитви та духовного зростання. «Да возсіяє і нам грішним світ Твой присносущний».

Ольга Купріянович

Втома в одну мить відійшла, всі були щасливі і дякували Богові, що нам вдалося дійти. Три рази обійшли церкву Преображення Господнього на колінах.

Шукаємо спонсорів для «Православного Голосу Люблина»

Вже понад шість років видається бюлетень нашої парафії та громади – «Православний Голос Люблина». Проте випуск цього видання пов'язаний з певними коштами (це кошти копіювання, інші праці виконуються безплатно).

Всіх, хто хоче підтримати наше церковне видання – просимо про спонсування окремих його випусків. Кошт копіювання одного випуску – біля 70 зл. Прізвище спонсора буде зазначене у виданні.

Видавничі новинки

Видано Акафіст священномученику Максиму Горлицькому

Цього року минуло 15 років від часу прославлення першого православного святого Лемківщини – св. священномученика Максима Горлицького. Одним із виявів розвитку почитання святого є створення і видання Акафіста святому, який два роки тому з'явився друком у Горлицях.

За цих 15 років дуже широко розгорнулося почитання святого; звичайно, найбільш розвинуте воно на його батьківщині – на Лемківщині. У багатьох храмах з'явилися ікони новомученика, одна із них знаходиться, до речі, на стінах і нашої Христо-Воздвиженської церкви в Любліні – навпроти іконостаса на стіні, що відділяє хор від храму. Кожного року 6 вересня літургічно відзначається день пам'яті святого, звичайно, найбільш урочисто в Горлицях. Споруджено навіть храм на честь св. Максима Горлицького, який знаходиться в Ілгогові в Долішній Сілезії, де в акції «Вісла» депортовано багатьох лемків. Почитання св. Максима Горлицького вийшло також поза межі Православної Церкви в Польщі (в історії нашої Церкви це особливо важливий святий, адже це перший святий, канонізований від часу проголошення автокефалії), особливо його пам'ять відзначається в Америці та на Словаччині. Безперечно, видання Акафіста стане черговим імпульсом для розвитку почитання цього православного святого.

Акафіст виданий церковнослов'янською мовою, зі збереженням усіх форм, характерних для видання богослужбових книг. Книжечку відкриває кольорова ікона святого Максима. Далі знаходимо, як у кожному виданні акафіста, тропар, кондак та величання святому. Врешті – сам текст акафіста: кондаки й ікони, що розповідають про життя і подвиги святого, який своє молоде священниче життя закінчив муче-

ницькою смертю перед горлицьким судом 6 вересня 1914 р. Всі ікони завершуються словами: «Радуйся, священномучениче Максиме, страждущим і обидним заступниче!» На кінці видання знаходиться молитва до св. Максима Горлицького, яка читається на закінчення служіння акафіста.

Як зазначено на звороті титульної сторінки, видання з'являється «З благословення Священного Синоду Польської Автокефальної Православної Церкви». Редактором та ініціатором видання є о. прот. Роман Дубець – декан новосанчівський і сторож мошей св. Максима, оскільки з 2007 р. мощі святого зберігаються в церкві Пресвятої Трійці в Горлицях, якої о. Роман є парохом. Горлицька церква була споруджена як пам'ятник у честь святого в 80-х рр. XX ст., тобто ще перед його канонізацією, а з 2009 р. цей храм став кафедральним. Видавцем Акафісту є Спархіяльний Центр Православної Культури «Елпіс» у Горлицях.

Видання Акафіста св. священномученику Максиму Горлицькому є важливою подією в житті нашої Церкви, адже показує природний розвиток почитання цього святого. Поповнює він комплект богослужбових книг нашої Церкви, які засвідчують про динаміку богослужбового життя Церкви.

Григорій Купріянович

Акафіст святому священномученику
Максиму Горлицькому. - Горлицы в.з. - к арк.

Митрополит Антоній (Блум)

СМЕРТЬ (3)

Закінчення з попередніх номерів «ПГЛ».

У службі Відспівування зустрічаємо складні моменти. Потрібно зібрати всю нашу віру і всю нашу рішучість, щоб почати цю службу словами: «Благословен Бог наш». Інколи вимагає це зусиль до меж можливостей нашої віри. «Господь дав, – і Господь узяв... Нехай буде благословенне Господнє ім'я» (Йов. 1, 21) – сказав Йов. Проте не просто це сказати, коли наші серця роздерті, коли бачимо, що той, кого любимо понад усе, лежить мертвим перед нашими очима.

Згодом ідуть молитви, наповнені вірою і почуттям дійсності, і молитви людської слабкості – молитви віри, що супроводжують душу померлого і приносяться перед лицем Божим як свідчення любові, тому що всі молитви за померлого є нашим свідченням перед Богом про те, що ця людина жила не дарма. Незважаючи на те, як грішною, слабкою була ця людина, вона залишила по собі повну любові, віддання пам'ять. Все інше обернеться в порошок, але любов переживе все. Коли віра стане видінням, а надія – володінням, віра промине, і надія промине, проте любов ніколи не промине.

Тому, коли ми молимося за померлого, ми говоримо: «Господи, ця людина жила не дарма. Вона залишила після себе приклад і любов на землі; цей приклад будемо наслідувати, а любов ніколи не помере».

Зацитував я раніше слова Леона Блоя: «Коли говориш комусь “Люблю тебе”, це так, якби ти говорив “Ніколи не помреш”». Сповідуючи перед Богом нашу безсмертну любов до померлого, утверджуємо його

не лише в часі, але й у вічності. А коли під час богослужіння стоїмо із засвіченими свічками, насправді проголошуємо як нашу віру у Воскресіння, так і засвідчуємо перед Богом, що померлий вніс до цього світу промінь світла. «Ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі» (Мф 5, 16). Можливо, ця людина не вказала нам творчого світла, не вразила нас генієм, красою чи талантом, але спричинилася до того, що засяло світло Бога, світло нествореної Божої слави. Це те, що ніколи не згасне між нами.

Ми можемо стояти із розбитим серцем і, все-таки, проголошувати слова віри: «Благословен Бог наш...» Коли перед нашими очима спочиває мертве тіло особи, яку ми любили, може трапитися, що ще більш трагічно звучать слова тропаря Воскресіння: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував». Проте голос Церкви приносить слова підтримки й утшення: «Блаженна путь, куди йдеш сьогодні, душе, бо тобі приготовлене місце упокоєння» (Прокимен на Відспівуванні).

Весь біль вмираючого висловлює один із тропарів канону на відхід душі, котра зітхає: «Плачте, зітхайте, ремствуйте, це нині з вами розлучаюся». Проте поруч з'являється непохитна впевненість, що смерть, будучи для нас втратою і розлукою, є також народженням для вічності; що є вона початком, а не кінцем; що смерть – це прекрасна і священна зустріч між Богом і живою душею, котра свою повноту може зазнати лише в Бозі.

Переклад Григорія Купріяновича

1938

www.cerkiew1938.pl www.kholm1938.net

інтернет-сервіс проякціювання православних храмів
на Холмщині та в Південном З'ял П'ятьдесят дев'ять років

Св. сщмч. Максима Горлицького

Тропар

Промислом Божієм послан
вил єси на гору Почаївську,
для познання правди
православннй віри, і постигл
єси істинное ученіє во граді
Житомирі, яко воін Христов
пришел єси на землю нашу.
За православіє і народ свой
мученическій вінець пріял єси,
тім же землю роднню
утвердил в православїї.
Священномучениче Максиме,
моли Христа Бога
спастися дшам нашим.

Промислом Божим посланий
був Ти на гору Почаївську,
для пізнання правди
православної віри, і здобув
єси істинне вчення у місті
Житомирі, як воін Христовий
пришов Ти на землю нашу.
За православ'я і народ свій
мученицький вінець прийняв
єси, цим же землю рідну
утвердив у православ'ї.
Священномученику Максиме,
моли Христа Бога,
щоб спаслися дшї нашї.

Кондак

Мученичество твоє, отче
Максиме, просвітило і
пробудило к вірі православннй
народ наш. Житіє своє отдал
єси Христу Богу, претерпіл єси
темничннй страданія і мuki
смертннй. Молися за нас
і за землю свою
пред Христом Богом нашим.

Мучеництво твоє, отче
Максиме, просвітило і пробудило
до віри православннй
народ наш. Життя своє віддав
Ти Христу Богові, перетерпів
єси темничннй стражданія і
мuki смертннй. Молися за нас і
за землю свою перед Христом
Богом нашим.

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня **Православний Голос Люблина** склала Анна Назарович (Торонто, Канада).

Православний Голос Люблина

Бюлетень Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині - української православної громади Люблина
Настоятель Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині: **о. прот. Мирослав Вишневський**.
Редактор бюлетеня: **Григорій Купріянович**.
При творенні часопису співпрацювали: Андрій Савенець (мовна редакція), Дмитро Шевчук (інтернет), Ольга Купріянович.

Програма богослужінь
у православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні
для української православної громади
вересень 2009 р. Б.

5 вересня, субота
18⁰⁰ Вечірня

6 вересня, Неділя 13-а по П'ятидесятниці.
Сщмч. Максима Горлицького

9⁰⁰ Божественна Літургія
після Літургії зустріч при чаю

12 вересня, субота
18⁰⁰ Вечірня

13 вересня, Неділя 14-а по П'ятидесятниці

9⁰⁰ Божественна Літургія
після Літургії зустріч при чаю
та зустріч, присвячена організації 2009/2010 навчального року
в Українській недільній школі в Любліні

19 вересня, субота
18⁰⁰ Вечірня

20 вересня, Неділя 15-а по П'ятидесятниці.

Перед Воздвиженням.

Передсвятю Різдва Пресвятої Богородиці

9⁰⁰ Божественна Літургія
після Літургії зустріч при чаю

18⁰⁰ Всенічне Бдіння (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА СВ. ІВАНА БОГОСЛОВА В ХОЛМІ)

21 вересня, понеділок. Різдво Пресвятої Богородиці.

Свято Холмської ікони Божої Матері

10⁰⁰ Божественна Літургія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА СВ. ІВАНА БОГОСЛОВА В ХОЛМІ)
Цього дня у Христо-Воздвиженській церкві Літургія не служитиметься.

26 вересня, субота
18⁰⁰ Всенічне Бдіння з виносом Хреста

27 вересня, Неділя 16-а по П'ятидесятниці.

Воздвиження Чесного Хреста Господнього.

Престольне свято Христо-Воздвиженської
церкви

9⁰⁰ Божественна Літургія. Молебень